

ZAKONSKE PREPREKE ZAUSTAVLJAJU LOVCE

Author: [Darko Sper](#)

Lovci iz inostranstva napustaju nekada dobro posećena lovista zbog toga što ne mogu da izvežu svoje trofeje u zemlje Evropske unije

Lovacko gazdinstvo Pjetra d'Emileja, velicine 18 hektara, nalazi se pored sela Doroslova i oduvek je predstavljalo omiljeno odredište stranih posetilaca, uglavnom Italijana, koji su želeli da uživaju u nadaleko čuvenim lovistima Vojvodine.

Na ovom imanju nalazi se 16 renoviranih tradicionalnih lovackih kuća sa karakteristicnim starim nameštajem koji predstavlja obeležje Vojvodine.

Posetioci su, međutim, prestali da dolaze i loviste je već nekoliko meseci praktično napušteno.

Lovacke puške su utihnule, što je predstavljalo sasvim neočekivano pomilovanje za sumske sljuge, prepelice, patke, guske, jarebice i fazane koje je italijanski grof odgajao.

Iako je D'Emilej tokom protekle decenije uložio značajna finansijska sredstva u lovacku industriju Vojvodine, lovci su prestali da dolaze zbog zakonskih prepreka koje onemogućavaju izvoz trofeja u Evropsku uniju. Grof je zbog toga nedavno najavio da će zatvoriti loviste.

Zbivanja na ovom imanju ne predstavljaju usamljen slučaj. Iako je lovna industrija nekada predstavljala izuzetno bogat izvor prihoda u Vojvodini, danas je njen opstanak doveden u pitanje zbog veterinarskih sertifikata za divljac koji su neophodni za izvoz u zemlje EU.

Direktor lovacke agencije "Lovoturs" Branislav Stankov tvrdi da je oklevanje Srbije da uskladi svoje veterinarske propise sa evropskim zahtevima nanelo veliku štetu zemlji. "Država mora usvojiti nove veterinarske zakone koji su u skladu sa propisima EU", kaže on.

Iako su zakonske zavrzlake umanjile broj stranih posetilaca koji žele da uživaju u ovom sportu i na taj način obogate ove predele, one ne predstavljaju prepreku za brojne lovokradice koje unistavaju preostalu divljac u Srbiji.

Hrvatski carinici su prošle godine zaustavili kamion iz Srbije koji je prevozio nekoliko hiljada zamrznutih i spakovanih jarebica i golubica najverovatnije namenjenih italijanskim restoranima.

Lovokradice koje stoje iza ovakvih nedela ne mare za to da li će njihov lov dovesti do istrebljenja neke životinjske vrste, niti ih mnogo zabrinjavaju izvozne dozvole. Podmiceni carinici često propustaju kamione za ovakvim tovarom.

Sadašnji srpski zakoni u oblasti veterine usvojeni su pre 12 godina, dok su se, u međuvremenu, evropski standardi značajno promenili.

Ivana Dulic-Markovic, srpski ministar poljoprivrede, kaže da će se novi zakon o veterini, "usklađen sa

evropskim standardima", uskoro naci u parlamentu i da ce on omoguciti lovcima da legalno uvezu ulovljenu divljac u Evropsku uniju.

Direktor Veterinarske direkcije Srbije Dejan Krnjajic, navodi da ce novi zakon ubrzati integraciju sa Evropskom unijom.

"Ovaj zakon ce dovesti do reforme celokupnog veterinarskog sistema i omoguciti nam da ostvarimo vecu efikasnost i uspesnije pratimo i kontrolisemo zarazne bolesti zivotinja, sto ce poboljsati kvalitet i bezbednost ishrane", kaze on.

Medjutim, tek posle usvajanja ovog zakona moze se ocekivati povratak lovaca iz inostranstva koji su nekada hrlili u Vojvodinu.

Po navodima "Lovotursa", u drugoj polovini osamdesetih svake godine je u Vojvodinu dolazilo i do 10.000 lovaca, od njih 7.000 Italijana.

Lovna industrija je dozivela kolaps tokom devedesetih, nakon izbijanja rata u susednoj Hrvatskoj. Lovci su napustili ova lovista i otisli u druge zemlje.

Najnoviji podaci iz Privredne komore Vojvodine pokazuju da je tokom poslednjih nekoliko godina u zemlju doslo samo 1.500 do 2.000 lovaca godisnje, uglavnom Italijana.

Smanjenje broja stranih lovaca dovelo je do dramaticnog pada celokupne zarade u turistickoj industriji Vojvodine.

Turizam je u Vojvodini tokom 2004. doneo prihode od samo 16,5 miliona dolara, sto je neuporedivo manje od 167 miliona dolara zaradjenih 1989. godine.

Najveci deo ovih prihoda ostvaren je u lovnoj industriji koja se brzo razvijala zahvaljujui otvorenosti Jugoslavije za strane posetioce. "Ljudi su dolazili da love noseci samo licne karte", seca se Stankov.

"Sve bivse jugoslovenske republike imale su dobro razvijen lovni turizam i, s obzirom da su svi politicari bili strastveni lovci, vlast je cinila sve sto je mogla da pospesi njegov razvoj."

"Lovoturs" trenutno vodi 14 lovista za krupnu divljac kao sto su jeleni i medvedi, ali samo mali broj ovih imanja posluje sa punim kapacitetom.

Loviste fazana koje se nalazi pored Baca, blizu granice sa Hrvatskom, uspeva da odgaji oko 150.000 fazana godisnje. Medjutim, ove godine su iskoristili samo 35 procenata svog punog kapaciteta.

Stankov tvrdi da svake godine milioni evra bivaju izgubljeni zbog zabrane izvoza divljaci.

"Italiji je potrebno 4 miliona fazana godisnje, od cega se uvozi 2,5 miliona", kaze on. "Medjutim, mi ne mozemo da se nadmecemo za udeo na italijanskom trzistu zato sto nemamo odgovarajuce izvozne sertifikate."

Zamenik sekretara za turizam Vojvodine Erne Varnju tvrdi da broj lovaca koji su se vratili u Vojvodinu proteklih godina neće značajnije porasti sve dok se ne reše problemi sa izvoznim dozvolama.

Po njegovim recima, to se neće dogoditi sve dok srpski proizvođači rashladne opreme ne usavrše svoje proizvodne linije u skladu sa evropskim propisima o ishrani.

Stagnacija turizma u Vojvodini ogleda se i u drugim oblastima. Sekretar za međunarodnu saradnju Vojvodine Predrag Grgić navodi da su hoteli u Vojvodini ružinirani i zapušteni, što je dodatno odvratilo potencijalne posetioce.

«Vojvodina nema prepoznatljiv brend u inostranstvu», kaže on.

Iako neki, poput Stankova, misle da se prepoznatljiv brend može izgraditi promocijom legalnog lova, drugi turistički radnici zastupaju stav da treba posvetiti veću pažnju banjskom i seoskom turizmu.

Ove oblasti su nekada bile znatno profitabilnije nego danas. Nakon mnogih godina kada u njih nije ulagano, banje u Vojvodini se sada nalaze daleko ispod nivoa koji je potreban za privlačenje stranih posetilaca.

Tradicionalne farme u mađarskom stilu, ili salasi, predstavljaju jedan od retkih turističkih sektora u Vojvodini koji beleži rast. Na ovim imanjima posetioци mogu da se odmaraju, prave izlete, jase konje i uživaju u lokalnim specijalitetima.

Snezana Stanković je vlasnik «Zelenog Dvora», salasa koji se nalazi pored granice sa Hrvatskom, i pripada grupi turističkih preduzetnika koji svojim posetioцима nude manje "krvolocan" odmor u odnosu na tradicionalnu ponudu lovačkih organizacija.

"Zelimo da vratimo ljude prirodi", kaže ona. Broj njenih posetilaca se povećao tokom protekle tri godine, uključujući i posetioce iz inostranstva.

Međutim, u ovom trenutku, salaski turizam je još uvek u povoju, dok se cela turistička industrija nalazi u dubokoj recesiji.

"Prosecan strani posetilac ostaje u Vojvodini dva dana", kaže Erne Varnju. "Ako želimo da ih zadržimo ovde bar sedam dana, onda im moramo ponuditi dodatne programe kao što su pećanje, posete manastirima ili zamkovima. Međutim, to do sada nismo ostvarili."

"Nalost, seoski turizam o kome svi sada govore u ovom trenutku nema nikakvu strategiju."

Darko Sper radi za novinsku agenciju Beta u Novom Sadu.

Ovaj članak pripada seriji članaka o Vojvodini koji su nastali u okviru BIRN projekta za obuku u medijima i izveštavanje, koji je značajno pomogla ambasada Velike Britanije u Beogradu.

Location: [Serbia](#)

Source URL: <https://iwpr.net/sr/global-voices/zakonske-prepreke-zaustavljaju-lovce>